Elise Bahnson fuldførte sin akademiske Uddannelse, inden hun vovede sig ind paa praktiske Opgaver, men har derimod ikke underkastet sig nogen Læretid i Murerfaget. Hun var en af de mange Tegnere, der blev ansat paa den Tegnestue, der anlagdes ved Bispebjerg Hospitals Opførelse. Hun har desuden bygget en Villa og ombygget Dr. med. Tage Iversens Privatklinik, som roses meget for sin smukke og praktiske Indretning. I Øjeblikket har Elise Bahnson saavidt vi har forstaaet, Stilling paa en Tegnestue i Horsens.

Det er dog en Fejltagelse, naar et Dagblad fornylig har kaldt hende den eneste danske Kvinde, der er akademisk uddannet Arkitekt, idet *Agnete Henning Hansen,* f. Laub-Hansen, ligesom E. Bahnson har taget Afgang fra Akademiet; hun har ganske vist, siden sit Giftermaal med den bekendte Arkitekt Henning Hansen, ikke benyttet sin Uddannelse til *praktisk* Arbejde.

Skal nogen af de Kvinder, der begyndte samtidig og hvis Uddannelse faldt samtidig, nævnes som „banebrydende", maa det være *Gerda Schäffer.*

Andrea Marie Norn har gennemgaaet Kunstakademiets bygningstekniske Skole og er Elev i Kunstakademiets ældste Arkitekturklasse. Hun har ikke præsteret noget uafhængigt Arbejde under eget Ansvar endnu med Undtagelse af nogle Tegninger til Møbler, men hun har arbejdet en længere Aarrække paa Tegnestuer hos anerkendte Arkitekter og har saaledes været ansat paa Arkitekt Risums Tegnestue.

D. K. og Børnelovens Revision.

—o—

Som vore Læsere vil mindes, blev der paa Fællesmødet i Aalborg i Juni Maaned paa Forslag af D. K.s Udvalg ang. Børneforsorg vedtaget et Andragende om Ændring i *Loven om Tilsyn med Plejebørn.* Angaaende dette Andragendes Skæbne sendte D. K. fornylig en Deputation til Justitsministeriet, som derefter i Skrivelse af 26. Novbr. meddeler D. K., at der er nedsat et Udvalg (som i Dagspressen offentliggjort) til Revision saavel af Børneloven af 14. April 1905 som — i Overensstemmelse med D. K.s Ønske — ogsaa af Plejebørnstilsynsloven af 1. Marts 1895. Udvalgets Formand er Formand i Overværgeraadet Overretsassessor *A. L. Brun.*

Det, D. K. i sit Andragende bad om var, *at D. K. maatte blive repræsenteret i en saadan Kommission.* Denne Ansøgning motiveredes i Andragendet som følger:

„Dansk Kvindesamfund, som har udført et aarelangt Arbejde til Forbedring af Børns Kaar og bidraget sit til Fremkomsten af Lovene af 27. Maj 1908 og 1. April 1914, har sammen med Danske Kvinders Nationalraad nedsat et Fællesudvalg, som stadig arbejder med Børnenes Sag for Øje.

Dette Udvalg har gennem indhentede Beretninger fra vore mange Kredsafdelinger Landet over

---

„Men hvor kom Pengene fra?" spurgte jeg overvældet.

„Landet vaagnede," svarede hun. „De hundrede Tusinder af Kvinder rejste sig lige fra Gedser til Skagen, Sønderjyderne med, og slog Kreds til Værn for Dansk Kvindesamfunds Blad."

„Jeg synes, jeg drømmer det hele," sagde jeg. „Bare jeg ikke igen er begyndt at gaa i Søvne. — Men hvad var det, som vækkede D. K."

„Angsten for en Sprængning. Medlemmerne forstod, at Dansk Kvindesamfunds Liv laa i *deres* Hænder. Saa greb de ind og frelste baade Blad og Forening."

„Men hvorledes kunde de enes om, hvorledes Bladet skal skrives. Det kunde de aldrig i min Tid."

„De forstod i Farens Stund, at det, som forener os, er stærkere end det, som adskiller os. Og fra det Øjeblik bar det opad og sluttelig lige ind i *Kvindernes Bygning.*"

Min Ledsager slog Døren op til det næste Værelse. Der klaprede ikke mindre end tre Skrivemaskiner under tre Kontordamers rappe Hænder.

„Hver af disse unge Damer er knyttet til en af D. K.s Hovedcentraler for Udvalgsarbejdet; vi kalder det for Spøg vore Departementer: Undervisnings-, Ligestillings- og Børneforsorgsdepartementet."

„Og her er Arbejde nok for tre Kontoriste?"

„Ja, næsten mere end de kan overkomme. Efter at Initiativet for et Aar siden blev lagt i Vælgerfolkets Hænder, har D. K. Gang paa Gang taget Initiativet til Ændringer i vor Lovgivning, og vor politiske Gruppering har skaffet os den nødvendige Støtte paa Rigsdagen."

„Her er saa Kontorchefens Værelse." Hun aabnede den næste Dør. „Og i direkte Forbindelse med det er Redaktionskontoret og Kontoret for Kvinders Retshjælp."

„Kontorchefen!" Jeg tog mig til Panden. „Men det blev jo bestemt, at Forretningsudvalgets Formand skulde lede Kontoret."

Hun smilede overbærende.

„Ja, det tænkte man; men nu er Arbejdet vokset i den Grad, at Forretningsudvalgets Formand har fuldt op at gøre med at overvaage og lede Udvalgenes Arbejde og indbringe vore Forslag og Andragender til Regering og Rigsdag."

„Men fandt D. K. da en Kontorchef igen, og hvem er det?"

Hun saa saa underligt paa mig.

„Men det er jo mig. Vidste De ikke det? Kender De mig ikke?"

„Er — er det?...." jeg kom ikke videre, thi i det samme var min Ledsager forsvundet, og jeg havde kun for mine Øjne den tomme Væg foran mig.

Da gav jeg mig til at løbe for at indhente hende, løb gennem Kontorerne og Gangen og Restaurationslokalet, kaldende paa et Navn, som forlængst var strøget blandt Dansk Kvindesamfunds Navne — men ingen svarede.

Den store Bygning var pludselig som uddød, og alle Lys slukket. Famlende mig frem gennem Mørket var jeg uden at vide det naaet ud til Trappen, min Fod slap pludselig Fæstet, og jeg styrtede ned fra Trin til Trin, til jeg blev liggende med et Stød gennem alle Lemmer, som vækkede mig.

Jeg vaagnede fra Festen i *„Kvindernes Bygning"* — vaagnede til den graa, den fattige Virkelighed.

Søvngænger.